

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce: **O. K.**, zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Otmíče 4, 267 51 Otmíče, proti žalovanému: **Magistrát města Hradec Králové**, Československé armády 408/51, 502 00 Hradec Králové, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, **t a k t o :**

- I. **Žalovaný je povinen ve správním řízení vedeném pod sp. zn. P/2895/2014/OS1/DvP vydat meritorní rozhodnutí do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 10.228,-Kč, k rukám zástupce žalobce Mgr. Václava Voříška, do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 15.4.2015, a krajskému soudu doručenou dne 17.4.2015, se žalobce domáhal z důvodu jím tvrzené nečinnosti žalovaného vydání tohoto rozsudku: „*Žalovanému se přikazuje vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. P/2895/2014/OS1/DvP, ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku.*“

Podané žalobě předcházely tyto okolnosti. Příkazem (dále „Příkaz“) vydaným dne 8.9.2014, sp.zn. P/2895/2014/OS1/DvP, podle § 87 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), uznal Magistrát města Hradec Králové (dále „žalovaný“) žalobce vinným ze spáchání

přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), kterého se měl žalobce dopustit tím, že „dne 22.8.2014 kolem 16:54 hod. jako řidič vozidla zn. Škoda Yetti, rz 3AR 1351 s připojeným obytným přívěsem při řazení se do jízdního pruhu při průjezdu křižovatkou (situovanou při jízdě po ul. Pilnáčkova směrem k ul. M.D. Rettigové za Labským mostem) nerespektoval vodorovnou dopravní značku V9a a vlevo odbočoval a řadil se k odbočení vlevo až v místě, kde již byla v jízdním pruhu stanovena jízda pro přímý směr jízdy (průběžný jízdní pruh) přes křižovátku do ul. M.D.Rettigové, kde odbočil vlevo přes dopravní značku V4 a v jízdě tak z ul. Pilnáčkova pokračoval do ul. Resslova.“

Takto popsaným jednáním žalobce porušil ustanovení § 4 písm. c) a § 21 odst. 3 a 4 zákona o silničním provozu. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobci uložena podle § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu a v souladu s § 11 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích pokuta ve výši 1.500,- Kč.

Mezi účastníky není sporu o tom, že žalobce podal dne 23.9.2014 proti Příkazu odpor, který doručil datovou zprávou (e-mailem) opatřenou uznávaným elektronickým podpisem vydaným certifikační autoritou PostSignum prostřednictvím svého zmocněnce, Ing. Miloslava Jaroše.

Dále není sporné, že odpor byl podán včas. Dle žalobce zůstává sporným postup žalovaného, který zůstal nečinný a nevydal rozhodnutí jen proto, že nevyzval zástupce žalobce k doložení oprávnění jednat jménem žalobce, ač tak měl povinnost učinit.

Z uvedeného důvodu žalovanému vytýkal, že výzvu k odstranění vady podání, v konkrétním případě nebyla plná moc k zastupování datovaná dnem 12.9.2014 žalobcem podepsána, doručil toliko žalobci. S odkazem na ust. § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „správní řád“), namítl, že žalovaný nepostupoval v jeho intencích, neboť žalobce k odstranění vady podání nevyzval účinně. S odkazem na ust. § 34 odst. 2 správního řádu vyslovil názor, že žalovaný měl vyzvat k odstranění vady podání, spočívající v absenci podpisu žalobce na plné moci jím udělené zmocněnci, zástupce žalobce, tedy podatele písemnosti.

Připomněl, že výjimku z doručování zástupci představují případy, kdy má zastoupený v řízení něco osobně vykonat. V takovéto situaci se doručuje přímo účastníkovi řízení nebo osobě zúčastněné na řízení. Konstatoval, že případy, kdy něco lze nebo naopak nelze osobně vykonat, se zabývala opakovaně soudní judikatura. Osobní „výkon“ je požadován zejména u výsledku účastníka, strpění ohledání nebo vydání určité věci (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp.zn. 1As 40/2011, 2421/2011 Sb. NSS). Do této kategorie naopak nespadá povinnost zaplatit soudní poplatek (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp.zn. 2Afs 187/2004, 726/2005 Sb. NSS) nebo odstranit vady podání (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp.zn. 9As 30/2008). Z ustálené soudní judikatury tak lze bez pochybností dovodit, že jak zaplacení soudního poplatku, tak také odstranění vad podání, může být provedeno zástupcem.

Namítl, že žalovaný měl, pokud shledal podání vadným z důvodu absence listiny osvědčující oprávnění zástupce jednat jménem žalobce, zaslat výzvu k jejímu doložení zmocněnci, tedy osobě, která vadný úkon učinila. Svůj názor opřel o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.11.2011, č.j. 4As 27/2011-37.

Zdůraznil, že žalobce na výzvu žalovaného k doložení originálu plné moci nereagoval proto, že předpokládal, že stejná výzva je doručena rovněž jeho zástupci. Poté, co mu byla doručena písemnost žalovaného ze dne 14.10.2014, s názvem „Oznámení o nabytí právní moci“, žalovanému podepsanou plnou moc doručil.

Dále doplnil, že dne 23.12.2014 podal k nadřízenému správnímu orgánu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Tím splnil podmínku pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, neboť vyčerpal prostředek, který mu k možné ochraně nabízí právní předpis.

Žalovaný ve svém vyjádření datovaném 12.5.2015, v části I. a II., v zásadě zopakoval okolnosti případu, které krajský soud v tomto svém rozhodnutí již zmínil. V části III. se pak odvolal na usnesení ze dne 9.2.2015, vydané Krajským úřadem Královéhradeckého kraje, odborem dopravy a silničního hospodářství (dále „odvolací orgán“). Tímto rozhodnutím odvolací orgán nevyhověl žádosti žalobce, uplatněné prostřednictvím zmocněnce, která se týkala uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu. Rozhodl tak poté, když dospěl k závěru, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud výzvu ze dne 26.9.2014 k odstranění vad podání (odporu) doručil toliko žalobci. Ten ji osobně převzal, ve stanovené lhůtě vady podání neodstranil, ačkoli byl poučen o následcích své event. pasivity, spočívajících v tom, že v případě nedoplnění podání je správní orgán nebude akceptovat. Odvolací orgán postup žalovaného vyhodnotil jako řádný a souladný se zákonem, tvrzenou nečinnost ve smyslu § 80 správního řádu v něm neshledal.

Žalovaný objasnil, že stejným způsobem postupuje rovněž v případech obdobných, neboť se tak hodlá vyhnout dalším případným obstrukcím ze strany uvedeného zmocněnce žalobce a dalších „obdobných“ zmocněnců, kdy jimi předkládané plné moci k zastupování nesplňují požadavky § 33 správního řádu. Závěrem odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.11.2014, č.j. 7As 135/2014.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni jím vydaného rozhodnutí, jak ukládá § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“). O podané žalobě rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., za prezumovaného souhlasu obou účastníků, když z vyjádření žalovaného bylo zřejmé, že není připraven podanému návrhu vyhovět.

K obsahu předloženého správního spisu lze uvést, že jej tvoří listiny, které jsou zmíněny v žalobě, včetně negativního rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 9.2.2015, č.j. 4929/DS/2015/Kj, ve věci žalobcem uplatněného opatření proti nečinnosti úřadu. Tyto skutečnosti jsou mezi účastníky nesporné, a proto není důvodu je blíže rozebírat. Krajský soud tak následně zaměřil pozornost na otázku důvodnosti podané žaloby uplatněné s odkazem na ust. § 79 s.ř.s.

Právní úprava příkazního řízení je obsažena v ust. § 87 zákona o přestupcích. V odst. 1 tohoto zákona se uvádí: „*Není-li pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil a nebyla-li věc vyřízena v blokovém řízení, může správní orgán bez dalšího řízení vydat příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty (§ 13 odst. 2).*“

Dle § 87 odst. 4 téhož zákona „*[o]bviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení.*“

Podle § 86 odst. 5 téhož zákona „*[p]říkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.*“

Včasné podání odporu má za následek, aniž by bylo potřeba dalšího úkonu, zrušení Příkazu a pokračování ve správním řízení způsobem obvyklým, jehož výsledkem bude zpravidla vydání prvostupňové rozhodnutí, proti kterému se lze případně bránit odvoláním. Pokud obviněný nesouhlasí ani s výsledkem odvolacího řízení, má možnost se proti němu bránit správní žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. Naopak, není-li odpor podán včas, anebo vůbec, nabývá Příkaz účinků pravomocného a vykonatelného rozhodnutí. (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, čj. 1 As 51/2013-58).

V projednávané věci je nepochybné, že odpor proti vydanému Příkazu byl podán včas, úkon byl učiněn zmocněncem žalobce, byla připojena plná moc, jejíž vadou byla absence podpisu žalobce. Krajský soud se musí ztotožnit s právní argumentací zástupce žalobce, vytýkal-li žalovanému, že výzva k odstranění vady podání směřovala toliko vůči osobě žalobce. Lze přisvědčit námitce, že žalobce se mohl zcela důvodně domnívat, že výzva byla doručena také jím zvolenému zástupci (zmocněnci), který vadu podání napraví.

Krajský soud v této konkrétní věci nemůže akceptovat stanovisko žalovaného, který svůj postup hájil tím, že jsou mu známy „obstrukční“ praktiky tohoto konkrétního zmocněnce (a dalších zmocněnců vystupujících v typově obdobných sporech), kdy v případě doručení výzvy k odstranění vady podání spočívající v absenci podpisu na plné moci výlučně zmocněnci, je posléze žalobcem zpochybňována vážnost vůle k zastupování tímto konkrétním zmocněncem, a proto v dané věci doručil výzvu toliko žalobci samotnému. Odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.11.2014, č.j. 7As 135/2014-31, se jeví nepřipadným, neboť v inzerované věci byla plná moc podepsána. Byla však zaslána v kopii „prosté“, takže žalobce následně zpochybnil svůj úmysl být zastupován zmocněncem v plné moci uvedeným.

V projednávané věci totiž úkon zmocněnce, tedy včas podaný odpor proti Příkazu, doplněný o datum narození žalobce, bydliště a konkretizaci rozhodnutí žalovaného, proti kterému míří, včetně připojené, byť žalobcem nepodepsané moci, zavrhuje dostatečně legitimní důvod domnívat se, že je žalobce činí prostřednictvím jím zvoleného zmocněnce. V zájmu šetření práv žalobce bylo namístě, i při znalosti žalovaného ohledně ne zcela standardních postupů zvoleného zmocněnce, postupovat tak, aby byla vůle žalobce v otázce zastoupení postavena najisto. Lze přisvědčit žalobci ve správnosti odkazu na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.11.2011, č.j. 4As 27/2011-37, z něhož vyplývá, že aby byla výzva k doložení

plné moci účinná, musí být doručena jak zmocněnci, tak (v případě jeho nesoučinnosti) také účastníku samotnému.

Plná moc je jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna. Její obsah dokládá, že se účastník správního řízení dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem), a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná). Ustanovení § 33 odst. 1 správního řádu (ani jiné zákonné ustanovení) však nestanoví povinnost předkládat správnímu orgánu plnou moc účastníkem řízení. Naopak zákon nijak nevylučuje možnost, aby byla plná moc předložena zmocněncem, což se v praxi povětšinou děje, neboť plná moc bývá předkládána současně s jiným úkonem ve věci, který vyhotoví zmocněnec (v konkrétním případě se jednalo o podání odporu).

Dle § 34 odst. 2 správního řádu „[s] výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci“. I pokud by se tedy jednalo o výzvu k odstranění nedostatku prokázání zastoupení, jak tomu je v projednávané věci, nejedná se o úkon, který by měl osobně vykonat pouze účastník řízení. Žalovaný měl k odstranění vad podání vyzvat zmocněnce žalobce, a v případě neodstranění vady plné moci vyzvat k nápravě žalobce samotného, jak je uvedeno v již odkazovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29.11.2011, č.j. 4As 27/2011-37. Žalovaný nevyužil dostupné prostředky proto, aby si ujasnil, zda-li je vůlí žalobce být zastupován konkrétní osobou zmocněnce. Směřoval-li výzvu k odstranění vady plné moci toliko vůči žalobci, pak z již objasněných důvodů pochybil.

Využil-li žalobce na svoji obranu postup dle § 79 a násl. správního řádu, byla takto zvolená obrana jediným možným způsobem, jak se domoci pokračování ve správním řízení a vydání meritorního rozhodnutí. K této otázce se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 29.1.2015, č.j. 10As 266/2014-32, takto: „V případech, kdy prvostupňový správní orgán dospěje k závěru, že jím vydaný příkaz nabyl právní moci, avšak účastník je přesvědčen, že podaný odpor způsobil zrušení napadeného příkazu [může se jednat o spor o existenci odporu, o včasnosti odporu nebo o podání odporu osobou (ne)oprávněnou], nastane situace, ve které nemůže dojít ke „kontrolě“ ze strany nadřízeného správního orgánu ve smyslu § 92 správního řádu. Není rovněž možné, aby takový účastník napadl samotný příkaz řádným opravným prostředkem – odvoláním (§ 81 odst. 1 správního řádu); dle zákona jediným možným řádným opravným prostředkem proti příkazu je odpor podaný proti nepravomocnému příkazu...Účastníku proto zbývá jediná možná smysluplná a efektivní obrana v jeho situaci, a sice brojit proti „nečinnosti“ prvostupňového správního orgánu, neboť v takové situaci je podstatou tvrzení účastníka, že jeho včasný odpor způsobil zrušení příkazu, avšak prvostupňový správní orgán nepokračoval ve správním řízení a nevydal rozhodnutí ve věci.“

Z důvodů výše popsaných krajský soud posoudil žalobu jako důvodnou, a proto uložil žalovanému s odkazem na ust. § 81 odst. 2 s.ř.s. v probíhajícím řízení vydat ve věci meritorní rozhodnutí, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku. Rozhodl tak u vědomí petitorního žádání žalobce, který požadoval vydání rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Při úvahách o určení lhůty pro vydání meritorního rozhodnutí totiž dospěl krajský soud k závěru, že v daném případě jsou

splněny (nebo jejich splnění lze s největší pravděpodobností předpokládat) podmínky pro prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí o dalších 30 dnů ve smyslu § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu. Takto stanovená lhůta odpovídá požadavku uvedenému v ust. § 81 odst. 2 in fine s.ř.s. Krajský soud rovněž podotýká, že jeho rozhodnutím není v případě potřeby dotčena ani možnost postupu dle § 80 správního řádu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve výsledku byl úspěšný žalobce. Krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku spojeného s podáním žaloby ve výši 2.000,-Kč a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem, jehož odměna vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměně advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále „advokátní tarif“), ve znění pozdějších předpisů.

Ze spisu vyplynulo, že zástupce žalobce provedl ve věci dva úkony právní služby po 3.100,-Kč: 1) příprava a převzetí zastoupení a 2) sepsání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) advokátního tarifu]. K těmto úkonům náleží úhrada paušální náhrady hotových výdajů po 300,-Kč ke každému z nich (§ 9 odst. 3 písm. f) a § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Výše takto stanovené odměny činí 6.800,-Kč. Zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, a proto mu náleželo navýšení odměny o 21% (§ 14 advokátního tarifu). Výše takto vypočtené odměny činí 8.228,-Kč. Náhrada nákladů řízení zástupce žalobce včetně soudního poplatku tak byla soudem stanovena částkou 10.228,-Kč.

Krajský soud uložil shora vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce žalobce, neboť se jedná o advokáta (§ 149 odst. 1 o.s.ř. za použití § 64 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 6. srpna 2015

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu